

Nr 97.

Av herr Cassel m. fl., om utredning rörande ändrade lagbestämmelser angående arrestlokaler.

I sin till innevarande riksdag avgivna ämbetsberättelse har justitieombudsmannen å s. 250—261 redogjort för en av honom under fjolåret verkställd utredning rörande beskaffenheten av arrestlokalerna i riket. Därvid ha blottats missförhållanden av skrämmande omfattning. Icke mindre än 46 celler ha av läkare eller hälsovårdsnämnd betecknats såsom direkt hälsovådliga. I dessa fall har justitieombudsmannen vänt sig till vederbörande länsstyrelser för att söka få arresterna förbättrade eller nedlagda. Även i övrigt förekomma emellertid betänkliga brister av sanitär art. Nära 40 % av de 1 863 celler, som utredningen omfattat, ha sålunda en golvyta som understiger 6 m², i vissa fall högst avsevärt. Åtskilliga celler innehålla även för liten luftrymd. Ventilationsförhållandena äro mångenstädes dåliga. Ej sällan äro vidare fönstren så små, att dagerbelysningen blir mycket otillfredsställande. Det förekommer t. o. m. att celler sakna fönster direkt mot det fria. Uppvärmningsanordningarna äro ej sällan bristfälliga. Mer än 18 % av cellerna ha sålunda angivits vara (mer eller mindre) kalla. Slutligen äro klosettanordningarna mångenstädes ohygieniska.

Det synes uppenbart att åtgärder måste vidtagas för att undanröja de påtalade bristerna. Det är ovärdigt ett kultursamhälle att tolerera sådana missförhållanden. Såsom justitieombudsmannen påpekat skall den intagne icke behöva riskera att ådraga sig sjukdom till följd av vistelsen i arrestlokalen, och han bör även i övrigt vara förskonad från andra obehag än sådana, som oundvikligen följa av frihetsförlusten.

I åtskilliga författningar finnas bestämmelser meddelade, som avse att skapa garantier för att arrestlokalerna befinna sig i ett tillfredsställande skick. Den omständigheten att de nu påtalade missförhållandena likväl kunnat uppkomma och under lång tid bestå giver oss emellertid anledning att ifrågasätta, huruvida lagens föreskrifter äro tillräckligt effektiva.

Under åberopande av det anförda få vi hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om en skyndsam utredning rörande ändrade lagbestämmelser angående arrestlokaler, ägnade att skapa effektiva garantier för att lokalerna befinna sig i ett tillfredsställande skick.

Stockholm den 23 januari 1951.

Leif Cassel.

Gunnar Lodenius.

Emil Ahlqvist.